

ΘΕΜΑ Α

A1. Ο συγγραφέας παραθέτει τους λόγους για τους οποίους απολαμβάνει τη λογοτεχνική ανάγνωση. Η εκούσια απομόνωση για το διάβασμα βιβλίων συνιστά γι' αυτόν μια δημιουργική απασχόληση που τον μεταφέρει στην εφηβική ηλικία. Έτσι, του χαρίζει συναισθηματική ασφάλεια, καθώς αισθάνεται πως επικοινωνεί με τους συγγραφείς των βιβλίων. Στο πλαίσιο αυτό, τονίζεται ο λυτρωτικός ρόλος της λογοτεχνίας, αφού αυτή έχει την ικανότητα να διαμορφώνει τον ανθρώπινο χαρακτήρα και να προσφέρει ψυχικό σθένος σε δύσκολες περιστάσεις.

ΘΕΜΑ Β

B1. α) Λάθος (Κείμ. 1: παράγρ.1^η «Προσωπικά το θεωρώ μία δημιουργική ενασχόληση»/ «...όχι να σου επιβάλλεται εξωτερικά»)

β) Λάθος (Κείμ. 1: παράγρ. 5^η «Οι ώρες του διαβάσματος...σ' έναν αλλόκοτο χωροχρόνο»)

γ) Λάθος (Κείμ.2: παράγρ. 2^η «Σ' έχω γράψει στην καρδιά μου»)

δ) Λάθος (Κείμ.2: παράγρ. 3^η «Μέσα στην Ιστορία του κόσμου...γράφουν.»)

ε) Σωστό (Κείμ. 1: παράγρ. 7^η «Και να...την ψυχή/ Κείμ.2: παράγρ.5^η «Ίσως γιατί...γράφειν»)

B2.α) Ο συγγραφέας επιδιώκει να ευαισθητοποιήσει τον αναγνώστη στο ζήτημα της λογοτεχνικής ανάγνωσης, τονίζοντας της ευεργετικές της επιδράσεις στην προσωπική του ζωή. Ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται, μεταξύ άλλων, με σημεία στίξης και σχήματα λόγου. Συγκεκριμένα:

α) Σημεία στίξης: 6^η παράγραφος → χρήση διπλής παύλας και θαυμαστικού (« - τι ειρωνεία! – »)

Λειτουργία:

Διπλή παύλα: παράθεση προσωπικού σχολίου, έμφαση

Θαυμαστικό: επιδοκιμασία των συναισθημάτων, έμφαση

β) Σχήματα λόγου:

1. Τίτλος → Μεταφορά

Λειτουργία: Η χρήση της μεταφοράς στον τίτλο τονίζει τον λυτρωτικό και ανόθευτο ρόλο της λογοτεχνίας στην ανθρώπινη ζωή. Υφολογικά η μεταφορά δίνει έμφαση στο θέμα και την έννοια που θα αναλύσει ο συγγραφέας και προσδίδει στον λόγο αμεσότητα, ζωντάνια και παραστατικότητα.

2. 5^η παράγραφος → Παρομοίωση («λες και εγείρονται...μαζί μου»)

Λειτουργία: Με τη χρήση της παρομοίωσης τονίζεται ο επικοινωνιακός χαρακτήρας του βιβλίου και, πιο συγκεκριμένα, η δυνατότητα του αναγνώστη να διαβάσει βιβλία και να φαίνεται ότι συνομιλεί με τους συγγραφείς τους. Υφολογικά, η παρομοίωση προσδίδει λυρικότητα, παραστατικότητα και ζωντάνια στο κείμενο, ενώ, συγχρόνως, δίνει έμφαση στην άποψη του συγγραφέα.

B2.β) Η χρήση του ερωτήματος διεγείρει το ενδιαφέρον του αναγνώστη, κινητοποιεί τη σκέψη και το συναίσθημά του. Τον καθιστά ικανό να συμμετέχει στον προβληματισμό του συγγραφέα, δίνοντας την αίσθηση του διαλόγου και προσδίδοντας αμεσότητα και ζωντάνια στον λόγο. Το ερώτημα εστιάζει στο κυρίαρχο νόημα του κειμένου, που σχετίζεται με τον σκοπό του «γράφειν».

B3. Ευσεβής πόθος για τον άνθρωπο, διαχρονικά, είναι να κερδίσει τη μάχη με τον χρόνο, υπερβαίνοντας, συχνά, τη θνητότητά του. Πολλοί άνθρωποι βάζουν με το έργο τους τη σφραγίδα τους στην οικογένεια ή στη δουλειά τους. Όμως, η γραφή της ιστορίας διασώζει τους σπουδαίους, τους ήρωες, τους επαναστάτες, τους επιστήμονες που άλλαξαν τον κόσμο. Αυτοί οι άξιοι άνθρωποι έγραψαν ιστορία με τον τρόπο τους, τον λόγο τους, το ανατρεπτικό τους πνεύμα και έτσι νίκησαν τον χρόνο.

ΘΕΜΑ Γ

Το θέμα του ποιήματος, κατά τη γνώμη μου, είναι η ανατροπή που φέρνει η ποίηση στη ζωή του ανθρώπου. Το β' ενικό πρόσωπο ίσως δηλώνει έναν εσωτερικό μονόλογο του ποιητικού υποκειμένου ή μια προσπάθεια επικοινωνίας του με τον αναγνώστη (π.χ. «αναρωτιέσαι»). Έτσι, αναδεικνύεται το σημείο εκείνο στο οποίο η ποίηση, μεταφορικά, σαν ένα δρων υποκείμενο, φαίνεται να εμφανίζεται ξαφνικά σε κάθε δημιουργό και αναγνώστη, εκεί που δεν την περιμένει, αλλά κι εκεί ακριβώς που τη χρειάζεται, μεταμορφώνοντας τη ζωή του. Οι εμπειρίες, οι διακινδυνεύσεις, τα, συχνά, ανεκπλήρωτα όνειρα, οι κάθε είδους εκπλήξεις, αλλά και οι απογοητεύσεις που βιώνει καθημερινά ο άνθρωπος αισθητοποιούνται μέσω της επανάληψης της λέξης «πράγματα». «Εκεί απάνω», λοιπόν, τον «βρίσκει η ποίηση», πάνω σε κάθε έκφανση της ζωής του, για να τον λυτρώσει, αλλά και για να οδηγήσει στη γνωριμία με τον εαυτό του και τον κόσμο.

Στη ζωή μου, η ποίηση «εισέβαλε» πρόσφατα, αλλά νιώθω ότι έχει ήδη διαδραματίσει έναν καταλυτικό ρόλο. Μου επέτρεψε να προσεγγίσω τις προσωπικές μου εμπειρίες και τα βιώματα με έναν εναλλακτικό, πιο ευαίσθητο τρόπο, που δεν είχα ποτέ φανταστεί. Μου έδωσε, τέλος, ευκαιρίες δημιουργικής αξιοποίησης του χρόνου μου, αλλά και ξεχωριστές συγκινήσεις, που καθόρισαν τη σκέψη μου.

ΘΕΜΑ Δ

Δ1.

Για τη διαχείριση του θέματος οι μαθητές μπορούν να αξιοποιήσουν το υλικό από τα κείμενα αναφοράς και να το μετασηματίσουν δημιουργικά εντάσσοντάς το στην προσωπική τους απάντηση.

Ενδεικτικά αναφέρουμε:

από το Κείμενο 1:

- α. Η ανάγνωση αποτελεί δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου*
  - β. Η ανάγνωση αποτελεί μια μοναχική πρακτική, η οποία κινητοποιείται από την εσωτερική ανάγκη του ανθρώπου για διερεύνηση*
  - γ. Η ανάγνωση είναι αδέσμευτη από τα όρια του χρόνου και της σύγχρονης πραγματικότητας*
  - δ. Με τη διαδικασία της ανάγνωσης διεγείρονται συναισθήματα στον αναγνώστη*
  - ε. Η ανάγνωση έχει θεραπευτική επενέργεια στον ψυχοπνευματικό κόσμο του ανθρώπου*
-

από το Κείμενο 2:

α. Η ανάγνωση συνδέει τον άνθρωπο κάθε εποχής με τα υψηλά δημιουργήματα της ανθρώπινης διάνοησης

β. Οι συγγραφείς επικοινωνούν μέσω της γραφής τους, τους προσωπικούς τους προβληματισμούς, την κοσμοθεωρία τους και ο αναγνώστης συμμετέχει-συναισθάνεται ανεξάρτητα από το χρόνο.

γ. Η γραφή και κατ' επέκταση η ανάγνωση αποτελεί την «έσχατη παρηγοριά για τη θνητότητα», τη φθορά του χρόνου.
